

EDUSKUNNAN VASTAUS 103/2001 vp

Hallituksen esitys radiolaiksi sekä laeiksi televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain ja yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä radiolaiksi sekä laeiksi televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain ja yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta annetun lain 4 §:n muuttamisesta (HE 80/2001 vp).

Valiokuntakäsittely

Liikennevaliokunta on antanut asiasta mietinnön (LiVM 6/2001 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Radiolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on:

- 1) edistää radiotaajuuksien tehokasta, tarkoituksenmukaista ja riittävän häiriötöntä käyttöä;
- 2) turvata radiotaajuuksien tasapuolinen saatavuus;
- 3) luoda edellytykset radiolaitteiden mahdollisimman vapaalle liikkuvuudelle;

- 4) edistää viestintämarkkinoiden tehokkuutta yleisessä teletoiminnassa.

2 §

Sovelletamisala

Tässä laissa säädetään radiolaitteista, niiden markkinoille saattamisesta, kaupan pitämisestä, hallussapidosta ja käytöstä sekä radiotaajuuksien käytön suunnittelusta ja niiden osoittamisesta eri käyttötarkoituksiin.

Tätä lakia sovelletaan suomalaisten alusten, ilma-alusten ja avaruuteen lähetettyjen esineiden

den radiolaitteisiin myös silloin, kun ne ovat Suomen alueen ulkopuolella.

3 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tämän lain 7, 15, 20, 21, 28, 31 ja 32 § ja 34 §:n 3 momentti eivät koske puolustusvoimia eikä rajavartiolaitosta niiden harjoittaessa sotilaalliseen maanpuolustukseen liittyvää radioviestintää eikä niiden yksinomaan sotilaallisessa maanpuolustustarkoituksessa hallussa pitämiä radiolaitteita.

Tämän lain 17 §:n 1 momenttia, 28 §:n 3 momenttia, 31 §:ää ja 34 §:n 2 ja 3 momenttia ei sovelleta vieraan valtion sota-aluksen, sotilasilma-aluksen tai muun yksinomaan valtion tarkoitukseen käytettävän ilma-aluksen radiolaitteisiin.

Muun kuin 2 momentissa tarkoitetun ulkomaisen aluksen tai ilma-aluksen radiolähtetimiin ei sovelleta tämän lain 31 §:n 1 ja 2 momenttia eikä 34 §:n 2 momenttia. Myöskään 34 §:n 3 momenttia ei sovelleta mainittuihin radiolähtetimiin, jos radiolähtetimen haltija tai käyttäjä pyynnöstä esittää luvan tai todistuksen siten kuin 17 §:n 1 momentissa ja 31 §:n 3 momentissa säädetään.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *radiotaajuudella* vapaasti etenevän sähkömagneettisen aallon taajuutta, joka on pienempi kuin 3 000 GHz;

2) *radioviestinnällä* tiedon siirtoa, lähettämistä tai vastaanottoa käyttäen hyväksi radiotaajuuksia;

3) *radiolaitteella* laitetta tai sen olennaista osaa, joka on tarkoitettu radiotaajusten sähkömagneettisten aaltojen lähettämiseen (*radiolähtetin*) tai vastaanottamiseen (*radiovastaanotin*) radioviestintää varten;

4) *turvallisuusradioviestinnällä* radioviestintää, jota harjoitetaan ihmishengen tai omaisuuden turvaamiseksi ja pelastamiseksi;

5) *radioamatööriviestinnällä* radioviestintää, jota riittävän pätevyyden osoittaneet henkilöt radioamatööriasemaa käyttäen harjoittavat keskenään ilman taloudellisen edun tavoittelua kouluttautumisen, yhteydenpito- tai radioteknisessä kokeilutarkoituksessa;

6) *haitallisella häiriöllä* turvallisuusradioviestinnälle aiheutuvaa häiriötä sekä muuta radioviestintää oleellisesti heikentävää, estävää tai toistuvasti keskeyttävää häiriötä;

7) *radiolähtetyksen tunnistamistiedolla* tietoa radioaseman tunnistuksesta, radiolähtetimen lajista tai käyttäjästä sekä tietoa radiolähtetyksen alkamisajankohdasta, kestosta tai lähetyspaikasta;

8) *yhdenmukaistetulla standardilla* teknistä eritelmää, jonka tunnustettu standardointilaitos on vahvistanut Euroopan yhteisöjen komission toimeksiannosta ja jonka viitetiedot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä;

9) *arviointilaitoksella* laitosta, jonka Euroopan talousalueeseen kuuluva valtio on nimennyt suorittamaan tässä laissa tarkoitettuja radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä ja jonka nimeämisestä valtio on ilmoittanut Euroopan yhteisöjen komissiolle.

5 §

Radiolaitteen valmistajan sijasta vastuussa olevat

Mitä tämän lain 21—23 ja 28 §:ssä säädetään valmistajasta, koskee soveltuvin osin tämän valtuutettua edustajaa, jos valmistaja ei ole sijoitautunut Euroopan talousalueelle. Jos valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja eivät ole sijoitautuneet Euroopan talousalueelle, tämän lain säännöksiä sovelletaan myös siihen, joka saat-
taa laitteen markkinoille Euroopan talousalueella.

2 luku

Radiotaajuushallinto

6 §

Radiotaajuuksien käyttö

Viestintävirasto määrää radiotaajuuksien käytöstä eri käyttötarkoituksiin ottaen huomioon radiotaajuuksien käyttöä koskevat kansainväliset määräykset ja suositukset. Määräyksissä on oltava tiedot taajuusalueen käyttötarkoituksesta sekä tärkeimmistä radio-ominaisuuksista, jotka taajuusaluetta käyttävän radiolaitteen on täytettävä.

Valtioneuvosto vahvistaa televisio- ja radio-toimintaan sekä toimiluvanvaraiseen teletointaan määrättyjen taajuusalueiden käyttösuunnitelman. Muihin käyttötarkoituksiin määrättyjen taajuusalueiden jakamisesta käyttäjille päättää Viestintävirasto.

Viestintävirasto voi yksittäisessä tapauksessa teknisen syyn vuoksi poiketa 2 momentissa tarkoitettu vahvistetusta käyttösuunnitelmasta, jos se on radioviestinnän häiriöiden estämiseksi tai poistamiseksi välttämätöntä.

7 §

Radiolupa

Radiotaajuuksien tehokkaan, tarkoituksenmukaisen ja riittävän häiriöttömän käytön takaimiseksi radiolähtetimen hallussapitoon ja käyttöön on hankittava lupa (*radiolupa*), jollei 2, 3 tai 5 momentista muuta johdu.

Radiolähtetimen hallussapitoon ja käyttöön ei tarvita radiolupaa, jos radiolähtetin toimii ainoastaan Viestintäviraston sille määräämällä yhteistajuudella. Viestintävirasto voi antaa tällaisen radiolähtetimen käyttöä rajoittavia määräyksiä, jotka ovat taajuuksien tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen käytön sekä häiriöiden estämisen tai poistamisen kannalta tarpeellisia.

Radiolähtetimen hallussapitoon ei tarvita radiolupaa, jos radiolähtetin on pysyvästi tehty teknisesti kykenemättömäksi radioviestintään tai

jos muuten on selvää, että hallussapidon tarkoituksena ei ole laitteen käyttäminen radioviestintään.

Viestintävirasto antaa määräykset muun maan toimivaltaisen viranomaisen antaman luvan, muun oikeutuksen tai radiolähtetimen käyttöoikeuden ilmaisevan merkin hyväksymisestä 1 momentissa tarkoitetuksi luvaksi.

Vieraan valtion poliisimies ei tarvitse radiolupaa tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta Schengenissä 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen (SopS 23/2001) 41 artiklassa tarkoitettussa takaa-ajossa tai 40 artiklassa tarkoitettussa rajan yli tapahtuvassa tarkkailussa käytettävän radiolähtetimen hallussapitoon ja käyttöön.

8 §

Lupaehdot

Viestintävirasto voi liittää radiolupaansa taajuuksien tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen käytön, viestintämarkkinoiden tehokkuuden ja radioviestinnän häiriöiden estämisen tai poistamisen kannalta tarpeellisia ehtoja. Viestintävirasto voi lisäksi lupaehdoissa määrätä, että radiolupaa on säilytettävä radiolähtetimen välittömässä läheisyydessä.

Suuren häiriöriskin aiheuttavan radiolähtetimen lupaehdoissa voidaan määrätä, ettei lähetintä saa ottaa käyttöön ennen kuin Viestintävirasto on tarkastuksen perusteella hyväksynyt käyttöönoton. Viestintävirasto antaa tarkemmat määräykset tarkastusmenettelystä sekä lähtetmien säätämisestä ja muista siihen verrattavista käyttöönoton hyväksymisen edellytyksistä.

Viestintävirasto voi radioluvan voimassa ollessa muuttaa lupaehtoja, jos se on välttämätöntä radiotaajuuksien suunnitelmien muuttumisen, taajuuksia koskevien määräysten tai kansainvälisten sopimusvelvoitteiden vuoksi, tai jos se on perusteltua radioviestinnän häiriöiden estämisen tai poistamisen vuoksi.

9 §

Radiotaajuuksien varaus

Ennen radioluvan hakemista radiolähtetimen käyttöön tarvittaviin radiotaajuuksiin voidaan hakea varaus, jos se on perusteltua radiojärjestelmän suunnittelun tai toteuttamisen vuoksi taikka jos radiolähtetimen hankkiminen edellyttää ennakkotietoa käytettävissä olevista radiotaajuuksista.

10 §

Radioluvan ja taajuusvarauksen myöntäminen

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen myöntää Viestintävirasto. Hakemuksessa on esitettävä Viestintäviraston pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Radiolupa myönnetään enintään 10 vuodeksi kerrallaan. Televisio- ja radiotoiminnan harjoittamiseen käytettävän radiolähtetimen tai matkaviestinverkon radiolähtetimen radiolupa myönnetään kuitenkin enintään 20 vuodeksi kerrallaan.

Taajuusvaraus myönnetään enintään vuodeksi kerrallaan. Varaus raukeaa, kun 9 §:ssä tarkoitettun radiolähtetimen käyttöön myönnetään radiolupa.

Jollei 5—7 momentista muuta johdu, radiolupa tai 9 §:ssä säädetyt edellytykset täyttävä taajuusvaraus on myönnettävä, jos:

1) lupaa tai taajuusvarausta haetaan taajuusalueelle, joka taajuuksien käytöstä annetuissa Viestintäviraston määräyksissä on osoitettu hakemuksessa tarkoitettuun käyttöön;

2) taajuusalueelta on osoitettavissa teknisesti tarkoituksenmukaisia radiotaajuuksia hakijan käytettäväksi tai varattaviksi; ja

3) Viestintävirastolla ei ole perusteltua syytä epäillä hakijan rikkovan radioviestintää koskevia säännöksiä, määräyksiä tai radiolupaan liitettyjä ehtoja.

Jos hakijan aiemmasta radioluvasta tai taajuusvarauksesta, joka koskee samaa laiteryhmää kuin haettava uusi lupa tai varaus, on maksamatta muu kuin määrältään vähäinen erääntynyt maksu, lupa tai varaus voidaan jättää myöntämättä.

Jos hakijan tarkoituksena on harjoittaa radiolähtetimellä telemarkkina- (396/1997) tai televisio- ja radiotoiminnasta annetussa laissa (744/1998) tarkoitettua toimiluvanvaraista toimintaa, radiolupaa tai radiotaajuuksien varausta ei voida myöntää, jos hakijalla ei ole tarvittavaa toimilupaa.

Jos radiolupa tai radiotaajuuksien varaus voidaan radiotaajuuksien niukkuuden vuoksi myöntää vain osalle hakijoista, se on myönnettävä niille hakijoille, joiden toiminta parhaiten edistää 1 §:ssä säädettyä lain tarkoitusta.

11 §

Radioluvan haltijan vaihtuminen

Radiolupa voidaan siirtää osakeyhtiölaissa (734/1978) tarkoitettussa konsernissa yhtiöltä toiselle. Siirrosta on viipymättä ilmoitettava Viestintävirastolle. Muuten kuin konsernin sisäisesti radiolupa voidaan siirtää toiselle vain, jos lupaehtoisia niin määrätään.

Radioluvan siirtämiseksi ei katsota luvan luovuttamista sen haltuun, jolle luvanhaltija antaa radiolähtetimensä väliaikaisesti käytettäväksi. Luvanhaltija vastaa tällöinkin siitä, että radiolähetintä käytetään lupaehtojen mukaisesti.

Jos luvanhaltija sulautuu osakeyhtiölaissa tarkoitettulla tavalla toiseen osakeyhtiöön, radiolupa siirtyy vastaanottavalle yhtiölle. Jos luvanhaltijan liiketoiminta, johon radiolupa liittyy, kokonaisuudessaan luovutetaan, radiolupa siirtyy vastaanottavalle oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle. Jos radioluvan haltija asetetaan konkurssiin ja konkurssipesän hallinto viipymättä ilmoittaa Viestintävirastolle, että konkurssipesä jatkaa luvanhaltijan elinkeinotoimintaa, radiolupa siirtyy konkurssipesälle.

12 §

Radioluvan ja radiotaajuuksien varauksen peruuttaminen

Viestintävirasto voi kokonaan tai osittain peruuttaa radioluvan tai radiotaajuuksien varauksen, jos:

1) luvanhaltija 36 §:n mukaisesti määrätyistä toimenpiteistä huolimatta vakavasti ja toistuvasti rikkoo radioviestinnän häiriöttömyyden kannalta olennaista lupaehtoa taikka olennaisesti rikkoo radiolupa- tai radiotaajuuksien varaukseen liittyvää maksuvelvollisuutta;

2) luvanhaltija tahallaan tai huolimattomuudesta lähettää radiolähettimellä rikoslain (39/1889) 34 luvun 10 §:ssä tarkoitetun perättömän vaarailmoituksen taikka muulla tavalla häiritsee tai haittaa turvallisuusradioviestintää;

3) luvanhaltija ei käytä luvassa osoitettuja radiotaajuuksia eikä ota niitä käyttöön Viestintäviraston asettamassa kohtuullisessa määräajassa;

4) radiolähetin käyttää radiotaajuuksia epätarkoituksenmukaisella tavalla teknisten ominaisuuksiensa vuoksi;

5) televisio- ja radiotoimintaa varten myönnetty toimilupa lakkaa olemasta voimassa televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 13 §:n mukaisesti tai raukeaa mainitun lain 14 §:n mukaisesti;

6) telemarkkinalain 7 §:ssä tarkoitettu toimilupa lakkaa olemasta voimassa; taikka

7) Suomea velvoittavat kansainväliset sopimukset edellyttävät peruuttamista.

13 §

Päätös häiriösuojauksesta

Viestintävirasto voi radiotaajuuksien käyttäjän hakemuksesta päättää toimenpiteistä kiinteän radiovastaanottoaseman suojaamiseksi häiriöiltä, jos päätös voidaan tehdä tuottamatta muille radiotaajuuksien käyttäjille suojauksella saatutettavaan etuun nähden kohtuutonta taloudellista tai muuta vahinkoa.

Päätöksessä, joka on voimassa enintään kymmenen vuotta kerrallaan, voidaan asettaa suojat-

tavan aseman rakennetta, sijaintia ja käyttöä koskevia ehtoja. Päätös voidaan peruuttaa tai sen ehtoja muuttaa, jos päätöstä tehtäessä vallinneet olosuhteet muuttuvat olennaisesti.

14 §

Erityiset sähkölaitteet

Viestintävirasto määrää radiotaajuudet, joilla radioaaltoja kehittämään tarkoitettua tieteelliseen, teolliseen, lääkinnälliseen tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen käytettyä muuta sähkölaitetta kuin radiolaitetta saa käyttää, ja ehdot, joiden mukaan laitetta on käytettävä.

15 §

Pätevyyden osoittaminen

Radiolähetintä meriradio- tai radioamatööri- viestintään käyttävällä on oltava Viestintäviraston myöntämä pätevyystodistus tai Viestintäviraston Suomessa voimassa olevaksi hyväksymä muun maan toimivaltaisen viranomaisen myöntämä pätevyystodistus.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, radiolähetintä saa pätevyystodistuksen haltijan välittömässä valvonnassa käyttää muukin henkilö.

Pätevyystodistuksen saamiseksi on suoritettava pätevyystutkinto. Tutkinnossa on osoitettava kyseiseen radioviestinnän lajiin liittyvien sääntöjen, ohjeiden ja laitteiden tuntemus sekä tarvittava kielitaito. Viestintävirasto määrää tutkintovaatimukset sekä tutkinnon vastaanottajat, joiden on oltava virka- tai työsuhteessa Viestintävirastoon.

Viestintävirasto myöntää pätevyystodistuksen tutkinnon suorittaneelle hakijalle, jos ei ole perusteltua syytä epäillä, että hakija rikkoo radioviestintää koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

Tutkinnossa hylätty voi vaatia tutkintosuorituksensa arvioinnin oikaisua Viestintävirastolta. Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea muutosta niin kuin 40 §:ssä säädetään.

Ilmailuradioviestinnässä vaadittavasta pätevydestä säädetään ilmailulaissa (281/1995) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä.

16 §

Pätevyyden ylläpitäminen

Kansainvälisessä liikenteessä olevan kauppa-aluksen turvallisuusradioviestintään tarkoitetun radiolähtetimen käyttäjän on osoitettava 15 §:ssä tarkoitetun todistuksen mukaisen pätevyyden ylläpitäminen ennen kuin todistuksen myöntämisestä on kulunut viisi vuotta. Pätevyyden ylläpitäminen voidaan osoittaa:

1) esittämällä todistus pätevyyden ylläpitoon liittyvästä meripalvelusta ja turvallisuusradiolaitteiden käytöstä;

2) suorittamalla tutkinto, johon sovelletaan 15 §:n 3—5 momentin säännöksiä; taikka

3) suorittamalla tutkinnon korvaava Viestintäviraston hyväksymä kurssi.

Viestintävirasto myöntää hakemuksesta kelpoisuustodistuksen sille, joka 1 momentissa tarkoitettulla tavalla osoittaa pätevyytensä ylläpitämisen. Viestintävirasto voi hyväksyä pätevyyden ylläpitämisen osoitukseksi myös muun maan toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen pätevyyden ylläpitämisestä.

17 §

Pätevyys- ja kelpoisuustodistuksen esittäminen sekä todistusten voimassaoloaika

Radiolähetintä meriradio- tai radioamatööriviestintään käyttävän on pyynnöstä esitettävä pätevyys- tai kelpoisuustodistuksensa sitä koskevien säännösten noudattamista valvovalle Viestintäviraston, poliisin, rajavartiolaitoksen tai merenkululaitoksen edustajalle.

Pätevyydestodistus on voimassa toistaiseksi ja kelpoisuustodistus viisi vuotta myöntämispäivästä, tutkinnon suorittamispäivästä tai kurssitodistuksen myöntämispäivästä.

18 §

Pätevyys- ja kelpoisuustodistuksen peruuttaminen

Viestintävirasto voi peruuttaa pätevyys- tai kelpoisuustodistuksen, jos todistuksen haltija lähettää radiolähtetimestä rikoslain 34 luvun 10 §:ssä tarkoitetun perättömän vaarailmoituksen, häiritsee radiolähtetimestä radioviestintää rikoslain 38 luvun 6 §:n 2 kohdassa tai 7 §:ssä rangaistavaksi säädettyllä tavalla taikka toistuvasti rikkoo radioviestintää koskevia säännöksiä tai toistuvasti huolimattomuuttaan aiheuttaa radioliikenteelle haitallisen häiriön.

3 luku

Radiolaitteiden markkinoille saattaminen

19 §

Maahantuonti, myynti, kaupan pitäminen, esittely ja käyttö

Suomeen saa tuoda myynti- tai luovutustarkoituksessa tai Suomessa pitää kaupan, myydä tai luovuttaa toiselle vain sellaisia radiolähtetimiä, jotka täyttävät tämän lain sekä sen nojalla säädetty ja määrätty olennaiset vaatimukset ja joissa on tarvittavat merkinnät, käyttötarkoitusseloste ja vaatimustenmukaisuusvakuutus.

Suomeen saa tuoda myynti- tai luovutustarkoituksessa tai Suomessa pitää kaupan vain sellaisia radiovastaanottimia, jotka täyttävät tämän lain sekä sen nojalla säädetty ja määrätty olennaiset vaatimukset ja joissa on tarvittavat merkinnät, käyttötarkoitusseloste ja vaatimustenmukaisuusvakuutus.

Suomessa markkinoille saatettavaksi tarkoitettu muukin kuin 1 tai 2 momentin mukainen radiolaitte voidaan asettaa näytteille, jos näkyvällä merkinnällä selvästi ilmoitetaan, että laitetta ei voi saattaa markkinoille eikä ottaa käyttöön, ennen kuin sen on varmistettu täyttävän 20 §:ssä tarkoitetut olennaiset vaatimukset.

Radiolähetintä ei saa käyttää radioviestintään, jos sen ei ole varmistettu täyttävän 20 tai

24 §:ssä säädettyjä vaatimuksia. Radiolähetintä saa kuitenkin käyttää radioviestintään, jos sen käyttöoikeus on hyväksytty 7 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla tai jos Viestintävirasto on myöntänyt 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun radioluvan sen hallussapitoon ja käyttöön radiolaitteiden tutkimus- ja kehittämistoiminnassa.

20 §

Olennot vaativuudet

Radiolaitteen on täytettävä seuraavat sitä koskevat olennaiset vaatimukset:

- 1) ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojeleluun liittyvät vaatimukset, mukaan lukien sähköturvallisuusvaatimukset siten kuin niistä erikseen säädetään, jännitealuerajoja soveltamatta;
- 2) sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevat suojavaatimukset siten kuin Viestintävirasto määrää;
- 3) vaatimus radiotaajuuksien ja kiertorataresurssien tehokkaasta käytöstä haitallisten häiriöiden välttämiseksi.

Viestintävirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset sellaisista radiolaitetta koskevista olennaisista erityisvaatimuksista, joista Euroopan yhteisöjen komissio on antanut täytäntöönpanoa edellyttävän päätöksen.

21 §

Vaatimustenmukaisuuden varmistaminen

Radiolaitteen vaatimustenmukaisuus on osoitettava:

- 1) sisäisellä tuotevalvonnalla;
- 2) erityiset radiolaitetestit sisältävällä sisäisellä tuotevalvonnalla;
- 3) erityiset radiolaitetestit ja 41 §:ssä tarkoitettun arviointilaitoksen lausunnon sisältävällä sisäisellä tuotevalvonnalla; tai
- 4) täydellisellä laadunvarmistuksella.

Radiolähettimen, jonka valmistaja on soveltanut 4 §:n 8 kohdassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja, vaatimustenmukaisuus on osoitettava 1 momentin 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitetulla arviointimenettelyllä.

Radiolähettimen, jonka valmistaja ei ole soveltanut 4 §:n 8 kohdassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja tai on soveltanut niitä vain osittain, vaatimustenmukaisuus on osoitettava 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitetulla arviointimenettelyllä.

Radiovastaanottimen ja radiolaitteen vastaanotinosien vaatimustenmukaisuus on osoitettava 1 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa tarkoitetulla arviointimenettelyllä.

Jokaisessa 1 momentissa tarkoitetussa menettelyssä radiolaitteen valmistajan on varmistettava, että radiolaite täyttää 20 §:ssä tarkoitetut olennaiset vaatimukset sekä laadittava asiakirja, jossa radiolaitteen vakuutetaan täyttävän nämä vaatimukset (*vaatimustenmukaisuusvakuutus*). Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa menettelyssä on radiolaitteelle lisäksi tehtävä erityiset radiolaitetestit. Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetussa menettelyssä on lisäksi esitettävä erityisiin radiolaitetestien tuloksiin ja radiolaitteesta laadittuun tekniseen asiakirjaan perustuva rakennetiedosto 41 §:ssä tarkoitettulle arviointilaitokselle.

Arviointilaitoksen 5 momentissa tarkoitettua radiolaitteen rakennetiedostosta antama kielteinen lausunto ei estä valmistajaa saattamasta radiolaitetta markkinoille, jos radiolaite täyttää 20 §:ssä tarkoitetut olennaiset vaatimukset.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetussa menettelyssä valmistajan on käytettävä tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa ja tarkastuksessa arviointilaitoksen hyväksymää laatujärjestelmää. Valvontaa varten valmistajan on annettava arviointilaitokselle tarvittavat tiedot sekä sallittava tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotilojensa tarkastaminen. Jos laatujärjestelmä ei enää täytä sille tämän lain nojalla asetettuja vaatimuksia, arviointilaitos voi peruuttaa hyväksyntänsä.

Vaatimustenmukaisuuden varmistamismenettelyihin liittyvät asiakirjat on laadittava suomen tai ruotsin kielellä taikka arviointilaitoksen tai Viestintäviraston hyväksymällä kielellä. Valmistajan on säilytettävä mainitut asiakirjat Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään

kymmenen vuotta sen jälkeen, kun viimeinen radiolaite on valmistettu.

Viestintävirasto antaa tarkemmat määräykset radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa noudatettavasta menettelystä ja sen yhteydessä laadittavista asiakirjoista.

22 §

Merkitseminen ja annettavat tiedot

Radiolaitteen valmistajan on varustettava 21 §:n mukaisesti varmistettu radiolaite merkinällä siten kuin Viestintävirasto määrää.

Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen lisäksi radiolaitteen mukana on oltava suomen ja ruotsin kielellä tiedot laitteen käyttötarkoituksesta (*käyttötarkoituksilmoitus*). Tietojen on oltava selkeästi nähtävissä laitteen myyntipäällyksessä ja käyttöohjeessa ja niistä on käytävä ilmi ne Euroopan unionin jäsenvaltiot tai maantieteelliset alueet, joissa laite on tarkoitettu käytettäväksi.

23 §

Ilmoitus markkinoille saattamisesta

Jos 21 §:n mukaisesti varmistettu radiolähetin toimii taajuuksilla, jotka Viestintäviraston määräyksissä osoitetaan muuhun käyttötarkoitukseen, valmistajan on ilmoitettava Viestintävirastolle aikomuksesta saattaa radiolähetin markkinoille.

Viestintävirasto antaa tarkemmat määräykset ilmoitusmenettelystä ja ilmoitukseen sisällytettävistä tiedoista.

24 §

Erityisten radiolaitteiden vaatimukset

Mitä 20—22 §:ssä säädetään, ei koske:

1) yksinomaan radioamatööriviestintään tarkoitettuja muuten kuin kaupallisesti saatavilla olevia radiolaitteita;

2) radiolaitteita, joiden vaatimustenmukaisuus varmistetaan laivanvarusteina;

3) televisio- tai radio-ohjelmistoja vastaanotamaan tarkoitettuja radiovastaanottimia;

4) ilmailuradioviestinnässä käytettäviä radiolaitteita;

5) yksinomaan yleisen turvallisuuden varmistamiseen, valtion turvallisuuteen taikka rikosten paljastamiseen, selvittämiseen tai esitutkintaan käytettäviä radiolaitteita.

Viestintävirasto voi tarvittaessa antaa määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen radiolaitteiden ominaisuuksista ja teknisestä rakenteesta sekä näiden radiolaitteiden vaatimustenmukaisuuden varmistamisenmenettelystä ja merkinnöistä.

4 luku

Ohjaus ja valvonta

25 §

Ohjaus ja kehittäminen

Tämän lain mukaisen toiminnan yleinen ohjaus ja kehittäminen kuuluu liikenne- ja viestintäministeriölle.

26 §

Viestintäviraston tehtävät

Viestintävirasto hoitaa radiotaajuuksia koskevaa hallintoa. Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, Viestintäviraston tehtävänä on:

1) valvoa tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista, lukuun ottamatta 20 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojeluun liittyviä vaatimuksia siltä osin kuin ne on säädetty muun viranomaisen valvottaviksi;

2) varmistaa 24 §:n 1 momentin 1, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen radiolaitteiden vaatimustenmukaisuus;

3) selvittää radioviestinnän häiriön, radiolaitteiden välisen häiriön sekä radiolaitteen televerkolle, telepäätelaitteelle tai sähkölaitteistolle aiheuttaman häiriön syitä;

4) myöntää radiolähteyksen tunnistamiseksi tarvittavan radioaseman tunniste ja antaa tarvittaessa määräykset sen käytöstä;

5) antaa radioamatööriaseman rakennetta ja käyttöä koskevat sekä radioamatööriviestinnässä muuten noudatettavat määräykset käytettävistä taajuuksista, lähetystehoista ja harhalähetteisistä, lähetysten osoittamisesta ja yksisuuntaisesta lähettämisestä.

27 §

Eräiden muiden viranomaisten tehtävät

Poliisi ja rajavartiolaitos valvovat Viestintäviraston ohella 7 §:n 1 momentin ja 15 §:n 1 momentin noudattamista. Merenkululaitos valvoo Viestintäviraston ohella 15 §:n 1 momentin sekä 16 §:n 1 momentin noudattamista. Tulliviranomainen valvoo Viestintäviraston ohella radiolaitteiden maahantuontia koskevien säännösten ja määräysten noudattamista.

28 §

Viestintävirastolle annettavat tiedot

Viestintävirastolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada radiolaitteen valmistajalta, laitteen markkinoille saattamisesta vastaavalta, maahantuojalta, myyjältä sekä arviointilaitokselta tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

Radiolaitteita kaupan pitävän on pyynnöstä annettava Viestintäviraston tarkastajalle tietoja radiolaitteiden teknisestä rakenteesta, vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta ja luovutuksista.

Radiolaitteen haltija ja omistaja ovat velvollisia antamaan Viestintävirastolle tietoja radiolaitteen rakenteesta, käytöstä ja sijainnista sekä tietoja, joita tarvitaan maksujen perinnässä.

29 §

Tiedonsaanti tulliviranomaiselta

Viestintävirastolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada tulliviranomaiselta radiolaitteen maahantuojan nimi sekä maahan tuotujen laitteiden määrää ja tuontiajankohtaa koskevia tietoja.

30 §

Häiriön aiheuttajan tunnistaminen ja paikantaminen

Viestintävirastolla on oikeus tarkkailla radioviestintää ja sen teknistä toteutusta radiotaajuuksien riittävän häiriöttömyyden ja tehokkaan käytön turvaamiseksi. Luottamuksellisen radiolähteyksen tunnistamistietoja saa tarkkailla ja käyttää vain siinä määrin kuin se on tarpeellista radioviestinnän häiriön aiheuttajan tunnistamiseksi ja paikantamiseksi, häiriön poistamiseksi tai rajoittamiseksi sekä häiriön aiheuttajan syytteen saattamiseksi. Luottamuksellisen radiolähteyksen sisältöä saa tarkkailla ja lähteyksen sisällöstä saatuja tietoja saa käyttää kuitenkin vain, jos se on välttämätöntä turvallisuusradioviestinnän häiriön tunnistamiseksi, paikantamiseksi, poistamiseksi tai rajoittamiseksi taikka häiriön aiheuttajan syytteen saattamiseksi.

Viestintäviraston on hävitettävä luottamuksellista radioviestintää koskevat tiedot sen jälkeen, kun ne eivät ole tarpeen radioviestinnän riittävän häiriöttömyyden varmistamiseksi taikka häiriötä koskevan hallinto- tai rikosasian käsittelemiseksi. Tiedot on hävitettävä viimeistään kahden tai, jos kyse on turvallisuusradioviestinnän häiriöttömyyden varmistamiseksi tarpeellisista tiedoista, viimeistään kymmenen vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tieto saatiin tai päätös radiohäiriöön liittyvässä hallinto- tai rikosasiassa sai lainvoiman.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, koskee myös niitä tietoja, jotka Viestintävirastolle annetaan 37 §:n 3 momentin nojalla.

31 §

Tarkastus

Viestintäviraston tarkastajalla on oikeus tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi toimittaa tarkastus paikassa, jossa on:

1) radiolähetin, jonka hallussapitoon vaaditaan tässä laissa tarkoitettu radiolupa tai jonka käyttöön vaaditaan tässä laissa tarkoitettu pätevyys- tai kelpoisuustodistus;

2) radiolaite, jonka on todettu tai jonka todennäköisin syin epäillään toimineen tai toimivan säännösten tai määräysten vastaisesti tai aiheuttavan häiriön;

3) 14 §:ssä tarkoitettu sähkölaite, jonka on todettu tai jonka todennäköisin syin epäillään toimineen tai toimivan säännösten tai määräysten vastaisesti tai aiheuttavan häiriön; taikka

4) radiolaite, jota pidetään kaupan tai joka on tarkoitettu markkinoille saatettavaksi.

Tarkastajalla on myös oikeus päästä paikkaan, jossa 1 momentissa tarkoitettua laitteen todennäköisin syin epäillään olevan. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa, ellei ole erityistä syytä epäillä, että 39 §:n 1 momentin 1, 2 tai 3 kohdan säännöksiä tai rikoslain 38 luvun 5—7 §:ää on rikottu.

Radiolaitteen haltijan, käyttäjän ja omistajan on tarkastajan pyynnöstä esitettävä tälle hallussaan oleva radiolupa.

32 §

Radiolaitteen tutkittavaksi ottaminen

Jos todennäköisin syin epäillään, että 19 §:ää, 22 §:n 2 momenttia tai 23 §:ää on rikottu, tarkastajalla on oikeus ottaa laite ja sen asiakirjat tutkittaviksi sekä kieltää laitteen käyttö, kaupan pitäminen, luovutus, hukkaaminen ja hävittäminen viivytyksettä suoritettavan tutkimuksen ajaksi. Sille, jolta laite on otettu tutkittavaksi, on annettava todistus, josta ilmenevät tutkittavaksi otettu omaisuus ja tutkittavaksi ottamisen syy.

Jos tutkittavaksi otettu radiolaite täyttää tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset ja sen arvo on alentunut tutkimuksen vuoksi, omistajalle on vaatimuksesta maksettava radiolaitteesta käypää hintaa vastaava korvaus.

Jos radiolaite on olennaisella tavalla tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen, Viestintävirasto voi velvoittaa radiolaitteen valmistajan tai maahantuojan korvaamaan tutkimuksesta aiheutuneet kustannukset ja poistamaan radiolaitteet markkinoilta.

33 §

Häiriöiden poistaminen

Jos radiolaitteen toiminta häiritsee turvallisuusradioviestintää, radiolaitteen käyttö on heti keskeytettävä.

Jos radiolähetin aiheuttaa radioviestinnälle tai muille radiolaitteille häiriötä, radiolähetimen haltijan ja omistajan on poistettava häiriö tai rajoitettava sitä. Jos häiriö johtuu radiovastaanottimen teknisistä ominaisuuksista, häiriön poistaminen on radiovastaanottimen haltijan ja omistajan vastuulla. Viestintävirasto voi määrätä, mihin muihin radiolaitteen teknisiä ominaisuuksia tai käyttöä koskeviin toimiin radiolaitteen haltijan ja omistajan on ryhdyttävä häiriön ja sen vaikutusten ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi.

Jos sekä häiriön aiheuttava että häiritetty radiolaite ovat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiset ja jollei häiriö ole vähäinen, Viestintävirasto tekee osapuolille ehdotuksen toimenpiteiksi, joilla häiriö voidaan poistaa tai sen vaikutuksia rajoittaa.

Jos osapuolet eivät voi sopia häiriön poistamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä taikka niistä aiheutuvien kustannusten määrästä tai jakamisesta, Viestintävirasto ratkaisee asian.

Edellä 2—4 momentissa tarkoitettua menettelyä sovelletaan myös silloin, kun radiolaite aiheuttaa häiriötä televerkolle, telepäätelaitteelle tai sähkölaitteistolle, jonka häiriönsieto-ominaisuudet ovat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiset.

34 §

Häiriöiden estäminen

Viestintävirastolla on oikeus kieltää radiolaitteen maahantuonti, kaupan pitäminen, myynti, luovutus ja käyttö, jos radiolaitte on aiheuttanut haitallisen häiriön tai sen voidaan todennäköisin syin olettaa aiheuttavan haitallisen häiriön.

Viestintävirastolla on oikeus kieltää radiolaitteen maahantuonti, kaupan pitäminen, myynti, luovutus ja käyttö myös, jos radiolaitteen voidaan todennäköisin syin olettaa aiheuttavan häiriötä 6 §:ssä tarkoitettulle radiotaajuuksien suunnitellulle käytölle.

Viestintävirastolla on oikeus tarkastaa radiolaitte, jos sen todennäköisin syin epäillään olevan tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen. Jos radiolaitteen tai sen käytön todetaan olevan olennaisella tavalla tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen tai voivan aiheuttaa haitallisen häiriön, Viestintävirasto voi tehdä radiolaitteen tilapäisesti toimintakyvyttömäksi, jos siitä ei aiheudu radiolaitteen haltijalle olosuhteisiin nähden kohtuutonta haittaa tai vahinkoa.

35 §

Virka-apu

Viestintävirastolla on oikeus saada virka-apua poliisilta, tulliviranomaisilta, rajavartiolaitokselta ja merenkulkulaitokselta tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi ja täytäntöönpanemiseksi.

Jos on painavia perusteita epäillä, että tietys-
sä kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa on tehty rikoslain 38 luvun 7 §:ssä taikka tämän lain 39 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu rikos, lainvastaisen radiolaitteen löytämiseksi tai rikoksen selvittämiseksi saadaan toimittaa kotietsintä ja henkilöntarkastus sen estämättä, mitä pakkokeinolain (450/1987) 5 luvun 1 §:n 1 momentissa ja 10 §:n 1 momentissa säädetään.

36 §

Pakkokeinot

Viestintävirasto voi antaa huomautuksen sille, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tai lupaehtoja, ja velvoittaa tämän korjaamaan virheensä tai laiminlyöntinsä.

Viestintävirasto voi asettaa 1 momentissa tarkoitetun velvoitteen tehosteeksi uhkasakon tai uhan, että toiminta keskeytetään, jos uhkasakon tai keskeyttämisuhan asettaminen on välttämättömyyden tai laiminlyönnin vahingollisuuden vuoksi.

5 luku

Erinäiset säännökset

37 §

Radioviestinnän luottamuksellisuus

Radioviestintä on luottamuksellista, jollei sitä ole tarkoitettu yleisesti vastaanotettavaksi.

Se, joka on ottanut vastaan tai muutoin saanut tiedon luottamuksellisesta radiolähetyksestä, jota ei ole hänelle tarkoitettu, ei saa oikeudettomasti ilmaista eikä käyttää hyväksi tietoa lähetksen sisällöstä tai olemassaolosta.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei estä tiedon antamista Viestintävirastolle luottamuksellisen radiolähetyksen olemassaolosta ja tunnistamistiedoista, jos se on tarpeen radioviestinnän häiriön tunnistamiseksi ja paikantamiseksi, häiriön poistamiseksi tai rajoittamiseksi taikka häiriön aiheuttajan syytteeseen saattamiseksi. Tietoja luottamuksellisen radiolähetyksen sisällöstä saa antaa vain, jos se on välttämättömyyden turvallisuusradioviestinnän häiriön tunnistamiseksi, paikantamiseksi, poistamiseksi tai rajoittamiseksi taikka häiriön aiheuttajan syytteeseen saattamiseksi.

Rangaistus 2 momentissa säädetyn vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mu-

kaan tai jollei siitä muualla kuin rikoslain 38 luvun 1 §:ssä säädetä ankarampaa rangaistusta.

38 §

Vaitiolovelvollisuus

Viestintäviraston 30 §:n 1 momentin ja 37 §:n 3 momentin nojalla saamat tiedot luottamuksellisesta radiolähetyksestä on pidettävä salassa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä tunnistamistietojen antamista toiselle viranomaiselle, jos se on tarpeen häiriön aiheuttamista koskevan rikoksen selvittämistä tai syytteen esittämistä varten taikka radioviestinnän häiriön poistamiseksi tai rajoittamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen tietojen hyväksikäyttökiellosta sekä vaitiolovelvollisuuden ja hyväksikäyttökiellon rikkomisesta tuomittavasta rangaistuksesta on voimassa, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

39 §

Rangaistussäännökset

Joka tahallaan

1) pitää hallussaan tai käyttää radiolähetintä ilman vaadittua radiolupaa taikka käyttää radiolähetintä ilman vaadittua pätevyyttä tai kelpoisuutta;

2) rikkoo häiriön estämiseksi tai rajoittamiseksi annettua määräystä tai kieltoa;

3) rikkoo radiolaitteen maahantuontia, myyntiä, kaupan pitämistä, toiselle luovutusta tai näytteille asettamista koskevaa säännöstä taikka radiolaitteen tutkittavaksi ottamisen yhteydessä annettua kieltoa; taikka

4) rikkoo radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden varmistamista tai siihen liittyvää asiakirjojen säilyttämistä koskevaa säännöstä taikka radiolaitteen markkinoille saattamista, merkitsemistä tai käyttötarkoituksilmoitusta koskevaa säännöstä,

on tuomittava, jollei teosta muussa laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *radiolain rikkomisesta* sakkoon.

Sitä, joka rikkoo tämän lain nojalla määrättyä uhkasakolla tai toiminnan keskeyttämisen uhalla tehostettua kieltoa tai velvoitetta, ei voida tuomita 1 momentin nojalla rangaistukseen samasta teosta.

40 §

Muutoksenhaku

Viestintäviraston päätökseen saa hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Viestintävirasto voi päätöksessään määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

41 §

Arviointilaitos

Liikenne- ja viestintäministeriö nimeää hakemuksesta arviointilaitoksen, jonka tehtävänä on antaa lausuntoja radiolaitteiden vaatimustenmukaisuudesta, määritellä erityisiä radiotestisarjoja sekä hyväksyä ja valvoa radiolaitteiden laadunvarmistusjärjestelmiä. Arviointilaitos voidaan nimetä määräajaksi. Hakemuksessa on esitettävä ministeriön pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Arviointilaitoksen tulee olla toiminnallisesti ja taloudellisesti radiolaitteiden valmistajista riippumaton. Sillä tulee olla toiminnan laajuuden kannalta riittävä vastuuvakuutus tai muu vastaava järjestely ja käytössään riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä sekä toiminnan edellyttämät järjestelmät, laitteet ja välineet.

Liikenne- ja viestintäministeriö valvoo arviointilaitosten toimintaa. Arviointilaitoksen on ilmoitettava toimintansa muutoksista, joilla voi olla vaikutusta arviointilaitoksena toimimisen edellytyksiin. Jos arviointilaitos ei enää täytä säädettyjä vaatimuksia tai toimii säännösten vastaisesti, liikenne- ja viestintäministeriö voi peruuttaa nimeämisen.

Tarkemmat säännökset arviointilaitoksille asetettavista vaatimuksista ja hakemukseen liitettävistä vaatimusten täyttymistä osoittavista asiakirjoista annetaan liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

42 §

*Hyvä hallinto ja oikeusturva arviointimenetel-
lyssä*

Arviointilaitoksen on suorittaessaan 41 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviään noudatettava, mitä hallintomenettelylaissa (598/1982), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa, tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966), asiakirjain lähettämisestä annetussa laissa (74/1954) ja kielilaissa (148/1922) säädetään.

Arviointilaitoksen radiolaitteen laadunvarmistusjärjestelmää koskevaan päätökseen voi hakea oikaisua Viestintävirastolta. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 40 §:ssä säädetään.

43 §

Koneellinen allekirjoittaminen

Radiolupa, taajuusvarausta koskeva päätös, pätevyystodistus, kelpoisuustodistus ja radioaseman tunnistetta koskeva päätös, joka annetaan automaattisessa tietojenkäsittelyssä aikaan-

saatuna asiakirjana, voidaan allekirjoittaa koneellisesti.

6 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

44 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan 10 päivänä kesäkuuta 1988 annettu radiolaki (517/1988) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

45 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty radiolähettimien luvat, radioasemien tunnisteen sekä pätevyys- ja kelpoisuustodistukset ovat edelleen voimassa niissä mainitun määräajan.

Sen estämättä, mitä 19 §:n 1, 2 ja 4 momentissa säädetään, tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan markkinoille saatettua radiolaitetta saa käyttää, pitää kaupan, myydä ja muutenkin luovuttaa toiselle, vaikka se ei täytä tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vaatimuksia.

Laki**televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan televisio- ja radiotoiminnasta 9 päivänä lokakuuta 1998 annetun lain (744/1998) 8 § ja *muutetaan* 7 §:n 3 momentti seuraavasti:

7 §
*Oikeus televisio- ja radiotoiminnan harjoittami-
seen*

la, jotka radiolain (/) 6 §:ssä tarkoitettussa
suunnitelmassa on varattu sen käyttöön.

— — — — —
Yleisradio Oy saa harjoittaa televisio- ja ra-
diotoimintaa ilman toimilupaa niillä taajuuksil-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 10 päivänä lokakuuta 2001